

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τετάρτην, 11^{ην}/ 24^{ην} Ἰανουαρίου 2018, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἱδρύσας τὸν 5ον μ.Χ. αἰῶνα εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας εἰς τοποθεσίαν μεταξὺ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ Ἱεράς Μονῆς Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Προσελθὼν ἐκ τῆς γενετείρας αὐτοῦ Καππαδοκίας, ὁ ἅγιος Θεοδόσιος εἰς τὴν ἁγίαν Γῆν ἡσκήθη εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν τῆς Ἱκελίας πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἀργότερον εἰς τὸ σπήλαιον, δι' οὗ διήλθον οἱ Μάγοι «δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν».

Εἰς τὴν Μονήν ταύτην ἡ ὁποία εἶχε τέσσαρας ἐκκλησίας, ὁ ἅγιος Θεοδόσιος συνεκέντρωσε 700 μοναχοὺς καὶ ἀνεδείχθη ὁ ἡγέτης τοῦ Κοινοβιακοῦ μοναχικοῦ βίου εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ ὁ προστάτης τοῦ δόγματος τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνης ὁμοῦ μετὰ τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἡγέτου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ Λαυρεωτικοῦ μοναχικοῦ βίου.

Εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ψάλλοντος τοῦ χοροῦ ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτην τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον καὶ τὸν Λαμπαδάριον κ. Γεώργιον Ἀλβανόν καὶ μελῶν τοῦ ἀραβοφώνου ποιμνίου ἀριστερά ἀραβιστί καὶ μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ προσκυνητῶν καὶ ἐξ ἐντοπίων ἐκ τῆς κώμης κυρίως τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Πρὸς τὸ εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχον οὕτως ἑλληνιστί:

«Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἄνθρωπος μέν τῇ φύσει χρηματίσας, συμπολίτης δέ γενόμενος τῶν Ἀγγέλων ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης καὶ καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερᾷ Μονῇ, ἵνα ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως καὶ ταφῆς αὐτοῦ ἐορτάσωμεν τὴν Ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ἡ ἐν μοναχοῖς καί ἀσκηταῖς τῆς ἐρήμου πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου διακρίνεται διὰ τὴν ἄκραν ὑπακοήν καί ἀρίστην αὐτοῦ ταπείνωσιν, μιμούμενος αὐτόν τοῦτον τὸν θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Αἱ κατὰ Χριστόν ἀρεταί τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου κατέστησαν αὐτόν ὄχι μόνον «πύργον ἄσειστον», ἀλλὰ καί θαυματουργόν, ὡς ἀναφέρει ὁ βιογράφος αὐτοῦ περιγράφων τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ὁ ὅσιος Συμεών ὁ Στυλῖτης ἦταν αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐμύησεν τὸν Πατέρα ἡμῶν Θεοδόσιον εἰς τὴν ἐν Χριστῷ πολιτείαν, τουτέστιν εἰς τὸν ἐπὶ γῆς ἀγγελικὸν βίον.

Ἡ ἐν Χριστῷ πολιτεία τῶν μεγάλων ἀσκητικῶν μορφῶν, ὡς τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου ἀποτελοῦν συνέχειαν καί προέκτασιν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἱεραῆς ἱστορίας, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας τοῦ κηρυχθέντος καί εὐαγγελισθέντος ὑπὸ τῶν πνευματοκινήτων προφητῶν καί πνευματοφόρων ἀποστόλων καί εὐαγγελιστῶν.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἐν Χριστῷ ἀφθαρσία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν τῇ ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε πάντοτε τό θέλγητρον τοῦ πόθου καί θείου ἔρωτος ὅλων τῶν ἁγίων καί δὴ τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου διὰ τὴν ἐν τῷ Νέῳ Ἀδάμ τῷ Χριστῷ ἀλλοίωσιν, τουτέστιν τὴν θέωσιν. «Ὁ Κύριος... τὴν τῶν πραγμάτων ἀλλοίωσιν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν μεθῆρμωσε», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης.

Τῆς θείας ταύτης ἀλλοιώσεως, δηλονότι τῆς οὐρανίου πολιτείας ἔτυχε καί ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος, τοῦ ὁποῖου τό λείψανον τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κάρας, τῆς σωζομένης ἄχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον τεκμήριον τῆς πίστεως τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τοῦτο ἐπιβεβαιώνει σαφέστατα καί ὁ μελωδὸς τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου, ἀναφερόμενος εἰς τὸν θανόντα μαθητὴν αὐτοῦ Βασίλειον, ὁ ὁποῖος ἀνέστη. «Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου. Ὅθεν Βασίλειος ὁ εὐκλεῆς θεράπων σου, καί θανὼν ὥσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται. Τοῦτο εἶναι ἕν ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐποίησεν ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος ἔτι ὡν ἐν ζωῇ, ὡς λέγει καί ὁ Συναξαριστής· «Καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα ἐμαθήτευσε παρὰ τούς πόδας μεγάλων ὁσίων ἀνδρῶν τῆς ἐρήμου. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἐβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι καί ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτους ὅλως μὴ γευσάμενος καί τὴν ἐν Χριστῷ ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς καί παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν».

Ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν μοναστῶν τῆς ἐρήμου. Καί τοῦτο διότι οὗτος ἀνεδείχθη μάρτυς ἀνάιμακτος τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, δηλαδή τῆς ὑγιαίνουσας ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως. Μετὰ σθένους καί παρρησίας ἐκήρυξε τὰς δύο θελήσεις καί ἐνεργείας τοῦ θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τὰς ὁποίας ἠρνοῦντο οἱ αἰρετικοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ. Ἄς ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τὸν μελωδὸν αὐτοῦ λέγοντα: «Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις Χριστόν κηρύττομεν, δύο τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικὰς καί τὰς ἐνεργείας καί τα αὐτεξούσια ἐν θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος ἀνεδείχθη ὄχι μόνον καθηγητὴς τῆς ἐρήμου ἀλλὰ καί διδάσκαλος καί ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἐκουσίως ὠράθη σαρκί βαπτιζόμενος ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί σαρκί σταυρούμενος, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Γολγοθᾶ.

Χαίρεται καί ἀγάλλεται ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ χορεία τῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ταύτῃ πανηγύρει. Καί τοῦτο διότι αἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἐορταί εἶναι= τύπος τῆς ἄνω χαρᾶς. «Τύπος δέ τῆς ἄνω χαρᾶς, δηλονότι τῆς ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίας καί ἡ νῦν ἔστιν ἐορτή κατὰ τοὺς θεοφόρους Πατέρας.

Τῆς χαρᾶς ταύτης τῆς ἀποτελούσης καί πρόγευσιν τῆς αἰωνίου χαρᾶς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν μέτοχος ἐγένετο ὁ Ὅσιος Θεοδόσιος, ὁ ὁποῖος καλεῖ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα τῷ ἐπιδημήσαντι Χριστῷ τῷ θεῷ εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν.

Τῆς αἰωνίου ταύτης χαρᾶς μέτοχοι καί κοινωνοὶ ἐγένοντο οἱ ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν οἱ βλαστοὶ τῆς ἐρήμου, οἱ συμπολῖται τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου, Εὐθύμιος ὁ Μέγας, Σάββας ὁ Ἁγιασμένος, Ἰωάννης καί Γεώργιος οἱ Χοζεβίται, Θεόκτιστος καί Μαρτύριος σύν Γερασίμῳ τῷ Ἰορδανίτῃ καί Ἰωάννῃ τῷ νέῳ Χοζεβίτῃ.

Οὗτοι, μάρτυρες ἐν τῇ συνειδήσει γενόμενοι καί εὐαγγελιζόμενοι Χριστόν τὸν θεόν ἡμῶν προῆλθον οὐχὶ ἐκ τῆς ἐρήμου, ἔνθα ἐκήρυττεν ὁ Ἰωάννης βάπτισμα μετανοίας, ἀλλὰ ἐκ τῆς κολυμβήθρας τῆς Ἐκκλησίας γεννηθέντες διὰ Πνεύματος Ἁγίου καί πολιτογραφηθέντες πολῖται τῆς ἐρήμου, ἐπόμενοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τηροῦντες καί φυλάσσοντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.

Τὴν Ἱεράν ταύτην παρακαταθήκην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί τῶν μιμητῶν αὐτοῦ, δηλονότι τῶν ἀγίων θεοφόρων πολιτῶν τῆς ἐρήμου, διεφύλαξε καί διαφυλάσσει ἄχρι τοῦ νῦν ἡ γεραρά Ἀγιοταφитική Ἀδελφότης, ἡ ὁποία ἀνέδειξε πλειάδα μαρτύρων τοῦ αἵματος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τόσον εἰς τό παρελθόν ὅσον καί εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν. Διὰ τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ «καί πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν», (Ματθ. 16,18).

Παρακαλέσωμεν τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Θεοδοσίον, τὸν παρρησίαν ἔχοντα πρὸς Χριστόν τὸν θεόν ἡμῶν, ἵνα διὰ ἱκεσιῶν αὐτοῦ καί τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τύχωμεν τοῦ ἐλέους τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ ἅπαντι καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν. Μετὰ δέ τοῦ μελωδοῦ εἵπωμεν: «Μὴ ἐπιλάβῃ καί νῦν τῆς ποιμνης σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβεύεις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα», Ἀμήν, ἔτη πολλά!

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δέησις εἰς τό Σπήλαιον τῶν Μάγων, Ἱερά λιτανεία πέριξ τοῦ Ναοῦ καί μνημόσυνον τῶν μακαριστῶν ἀνακαινιστῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων Βαρθολομαίου καί Λεοντίου & Γαλακτίωνος τῶν μοναχῶν.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὑπηρετῶν γηραιὸς ἡγούμενος καί ἀνακαινιστὴς τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερόθεος παρέθεσε τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]